

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

2. SØNDAG I FASTEN

II GAVĖNIOS SEKMADIENIS (A/_ABC)

PIRMASIS SKAITINYS Pr 12, 1–4a *Dievo tautos protėvio Abraomo pašaukimas*

Skaitinys iš Pradžios knygos.

Anomis dienomis Viešpats tarė Abramui: „Eik iš savo gimtojo krašto, iš savo tėvo namų, į kraštą, kurį tau parodysiu. Padarysiu iš tavęs didelę tautą ir tave palaiminsiu; išaukštinsiu tavo vardą, ir tu būsi palaimintas. Laiminsiu tave laiminančius ir keiksiu tave keikiančius; visos žemės gentys ras tavyje palaiminimą.“ Abramasis išėjo, kaip Viešpats jam buvo paliepęs. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

A ATLIEPIAMOJI PSALMĖ Ps 32 (33), 4–5. 18–19. 20 ir 22 (P.: 22)

**P. Telydi mus, Viešpatie, tavo ištikimoji meilė,
nes į tave nuolat mes žvelgiam.**

Juk tiesus mūsų Viešpaties žodis, *
ir patikimas kiekvienas jo darbas.
Jis myli, kas teisu ir teisinga; *
ištikima Viešpaties meile aptvindyta žemė. – P.

Tai Viešpats globoja tuos, kurie pagarbiai jo bijo *
ir ištikima jo meile pasikliauja,
kad iš mirties nasrų jų gyvastį išplėštų, *
ir bado metu išsaugotų gyvus. – P.

Viešpatyje mūsų viltys, – *
is apsauga mums ir skydas.
Telydi mus, Viešpatie, tavo ištikimoji meilė, *
nes į tave nuolat mes žvelgiam. – P.

**Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus
Antrojo laiško Timotiejui.**

Mylimasis! Drauge su manimi kentėk Evangelijos labai jėga Dievo, kuris mus išgelbėjo bei pašaukė į šventąjį pašaukimą ne atsižvelgdamas į mūsų darbus, bet savo laisvu nutarimu bei malone, kuri dovanota mums Kristuje Jėzuse prieš amžinuosius laikus. Ji dabar tapo regima, pasirodžius mūsų Išganytojui Kristui Jėzui, kuris sunaikino mirtį ir nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą savo Evangelija. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

POSMELIS PRIEŠ EVANGELIJĄ Plg. Mt 17, 5

Iš spindinčio debesies pasigirdo Tėvo balsas:
„Šitas yra mano mylimasis Sūnus; jo klausykite!“

EVANGELIJA Mt 17, 1–9 *Jo veidas sužibo kaip saulė*

Iš šventosios Evangelijos pagal Matą.

Anuo metu Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sužibo kaip saulė, o drabužiai tapo balti kaip šviesa. Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su juo. Tuomet Petras ir sako Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, aš padarysiu čia tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui.“ Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis apsiautė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“ Tai išgirdę, mokiniai parpuolė kniūbsti, labai išsigandę. Bet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“ Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebematė, tik vieną Jėzų. Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.“ Tai Viešpaties žodis. **Šlovė Tau Kristau!**